

2

॥१॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ शान्तं पद्मासनस्थं शशिधरमुकुटं पंचवक्त्रं
 त्रिनेत्रं धूलं वक्त्रं च स्वकुं परशुमभयं रक्षितं गङ्गावहन्तम् ॥ नागं पा
 शं च शृङ्गाडमनुकसीहन्तं सां कुशं चामभागि नानालंकारदीपं स्फु
 ठिकमभातिभं पार्वतीशं नमामि ॥ १ ॥ वन्दे देवमुत्तमपतिं सुरगुणं वन्दे
 जगत्कारणं वन्दे पन्नगभूषणं मृगधरं वन्दे पशूनां पतिम्
 वन्दे सूर्यशशाङ्कवन् नयनं वन्दे मुकुन्दप्रियम् वन्दे भक्तजना
 म्रप्यचवरं वन्दे शिवं शंकरम् ॥ २ ॥ आदौ कर्मप्रसंगं क्लृपयति
 कलुषं मातृकुक्षौ स्थितं माम् तन्मूत्रमिध्ममध्ये मव्ययति
 नितरां गङ्गाधरो जातवेदः पथं वा तत्र दुःखं विधिगतिविषमं शक्य

॥१॥

परमेश्वरसूदनम्

तापैः पापैरोगैर्वियोगैर्व्यसितवपुषः प्रोछहीनं च दीनं मिथ्या
मोहाधिलोषैर्भ्रमति मम मनो बृज्जटे ध्यान शून्यं तत व्यो
मेऽपराधः शिव शिव भो श्री महादेव शंभो ॥६॥ नो प्राक्
स्मार्त कर्म प्रतिपदग्रहरो प्रत्यवायाः कुक्षारव्यं श्रोते वा
र्त्ता कथं मे द्विज कुलविहिते ब्रह्म मार्गस्वसारे शाने
धर्मे विचारः सुप्रवशानयनयोः को निरध्यासि व्यः स
त व्यो मेऽपराधः शिव शिव भो श्री महादेव शंभो ॥७॥ स्थि
त्यो स्थाने सरोजं पुराय मम मनु कुम्भिते ब्रह्मरूपे स्वा

ते केन वक्तुं ज्ञानव्योमेऽपराधः शिवशिवभो श्रीमहोदेवशंभो
 ॥३॥ वात्सेयः स्वातिरेकौऽमललितवप्रस्तन्यपानेपिपासा नोश
 व्यं चेन्द्रियारां भवगुरानिताज नको मां नुदन्ति ॥ नानादोरा
 स्पुः स्वादुदरपरवप्राः शंकरं न स्मरामि ज्ञानव्योमेऽपराधः शि
 वशिवभो श्रीमहोदेवशंभो ॥४॥ प्रोक्षेहं यैव न स्थो विषय
 विषयधरैः पंचमिर्मर्मसंधौ । इष्टो न ह्येविविकः सुतधनमुव
 ती स्वाहसौ निषक्तः श्रेयचिन्तापतीता मम हृदयमहोमान
 गर्भाधि नूतं ज्ञानव्योमेऽपराधः शिवशिवभो श्रीमहोदेवशं
 भो ॥५॥ वात्सेयेन्द्रियारां विगतिगतिमहो स्वाधिदेवाधि

यित्वा ज्ञानं साध्याय सव्येतरमितर भुजं नागभोजे निधाय ॥ पश्चा
शुरुद्वयेन प्रतिभटसमने धारयेन् शंखचक्रे देवी भुषादि तु योज
नयेत्तु गतां शर्मवैराटनाथः १ अस्मिन् गुरुभ्योनमः अस्मिन् परमगु
रुभ्योनमः अस्मात्सर्वगुरुभ्योनमः श्रीशैलगुरवे नमः श्रीमते
वेदान्तमहागुरवे नमः श्रीमाते रामानुजाय नमः संवत् १०२३

4